

✧ Texty na tento týden – Sk 27:1–44; Sk 28:1–31; Ř 1:18–20

✧ Základní verš

„A řekl mi: ‚Neboj se, Pavle, ty se před císaře dostaneš. A Bůh ti daroval všechny, kdo jsou s tebou na lodi.‘“ (Sk 27:24)

Pavel velmi dlouho toužil navštívit Řím, ale jeho zatčení v Jeruzalémě a dlouhé věznění v Cesareji všechno změnilo. Tím, že ustoupil zákonickému tlaku vůdců jeruzalémských křesťanů, strávil téměř pět let v římské vazbě – pokud do toho započítáme i čas strávený plavbou do Říma. To vše bylo vážnou ranou pro jeho misijní plány.

Pavel však nežil jen překážkami. Samotný Ježíš mu totiž zaslíbil, že navzdory všemu bude vydávat svědectví o Kristu i v Římě (Sk 23,11). Bůh nám dává stále nové příležitosti, a to i tehdy, nebo dokonce právě tehdy, když se odchylujeme od jeho plánu. Nejenže se Pavel nakonec dostal do Říma v poutech, ale neexistuje ani žádný biblický důkaz o tom, že se mu někdy podařilo jít do Španělska, jak si to naplánoval (Ř 15,24). Když byl propuštěn z vězení, které je známé jako jeho první římské vězení, zatkl Pavla znovu. Tentokrát to však už skončilo mučednickou smrtí (2Tm 4,6–8) za vlády císaře Nerona.

Ano, Pavel se do Říma dostal. A během čekání v domácím vězení na soud hovořil před císařem i přes své okovy (Ef 6,20; Fp 1,14) bez zábran a bez bázně se všemi, kteří za ním přišli (Sk 28,30.31), a to dokonce i s lidmi z císařského dvora (Fp 4,22).

✧ Týden ve zkratce:

- Plavba do Říma
- Ztroskotání
- Na Maltě
- Pavel nakonec v Římě
- Vítězství evangelia
- Podněty k zamyšlení

NE 23. září – Plavba do Říma

Sk 27:22-24 „²²Ale teď vás vyzývám, abyste neztráceli naději, neboť nikdo z vás nepřijde o život, jenom loď vezme za své. ²³Dnes v noci ke mně přišel anděl od Boha, kterému patřím a kterému sloužím, ²⁴a řekl mi: ‚Neboj se, Pavle, ty se před císaře dostaneš. A Bůh ti daroval všechny, kdo jsou s tebou na lodi.‘“

Sk 27:1-21.25-44 „¹Jakmile bylo rozhodnuto, že pojedeme po moři do Itálie, odevzdali Pavla a některé jiné vězně důstojníkovi, který se jmenoval Julius a byl od císařského praporu. ²Nastoupili jsme na loď z Adramyeteia, která měla plout do přístavů v provincii Asii, a vypluli jsme. Byl s námi Makedoňan Aristarchos z Tesaloniky. ³Na druhý den jsme přistáli v Sidónu. Julius zacházel s Pavlem laskavě a dovolil mu, aby navštívil své přátele a přijal jejich pohostinství. ⁴Odtud jsme vypluli a plavili jsme se chráněni Kyprem, protože vítr vál proti nám. ⁵Propluli jsme mořem podél Kilikie a Pamfylie a přijeli jsme do Myry v Lykii. ⁶Tam našel důstojník loď z Alexandrie, která plula do Itálie, a nalodil nás na ni. ⁷Mnoho dní jsme pluli pomalu a stěží jsme se dostali do míst naproti Knidu. Protože nám vítr bránil, pluli jsme kolem Salmóny chráněni Krétou. ⁸S obtížemi jsme se plavili podél pobřeží, až jsme dopluli do místa, které se jmenovalo Dobré přístavy, nedaleko města Lasaia. ⁹Protože jsme ztratili mnoho dní a plavba byla nebezpečná, neboť již minul čas postu, Pavel je varoval: ¹⁰„Mužové, vidím, že plavba bude nejen spojena s nebezpečím a velkou škodou pro náklad a loď, nýbrž ohrozí i naše životy.“ ¹¹Ale důstojník věřil více kormidelníkovi a majiteli lodi než tomu, co říkal Pavel. ¹²Protože přístav nebyl vhodný k přezimování, většina se rozhodla plout odtud dále, dostat se – bude-li to možné – do Foiniku a tam zůstat přes zimu. Je to přístav na Krétě, otevřený k jihozápadu a severozápadu. ¹³Když začal vát slabý jižní vítr, domnívali se, že mohou provést svůj záměr. Zvedli kotvu a pluli těsně podél Kréty.

¹⁴Ale zanedlouho se přihnál z Kréty bouřlivý vítr od severovýchodu ¹⁵a opřel se do lodi tak, že ji nemohli ovládat. Nechali jsme se jím tedy unášet. ¹⁶Když jsme se dostali do závětrí ostrůvku, který se jmenoval Kauda, museli jsme vynaložit velké úsilí, abychom vytáhli záchranný člun na palubu. ¹⁷Pak lodníci zabezpečili loď tím, že ji převázali. Báli se, aby nenajeli na Syrtskou mělčinu, a tak stáhli plachty a nechali se unášet větrem. ¹⁸Protože jsme byli prudce zmítáni bouří, lodníci druhý den vyhazovali do moře náklad, aby lodi ulehčili; ¹⁹a třetí den vlastníma rukama hodili do moře lodní výstroj. ²⁰Po mnoho dní se neukázalo ani slunce ani hvězdy. Prudká bouře nepřestávala a již jsme ztráceli všechnu naději, že se zachráníme. ²¹Když už nikdo neměl ani pomyslením na jídlo, šel Pavel mezi lodníky a řekl jim: „Měli jste mě poslechnout a neopouštět Krétu, a mohli jste si ušetřit toto nebezpečí a škodu. ... ²⁵Budte proto dobré mysli. Věřím Bohu, že tomu bude tak, jak mi oznámil. ²⁶Máme se dostat k nějakému ostrovu.“ ²⁷Když jsme byli hnáni po Adriatickém moři již čtrnáctou noc, kolem půlnoci měli lodníci dojem, že je poblízkou nějaká země. ²⁸Spustili olovnici a naměřili hloubku dvacet sáhů. Kousek dále ji spustili znovu a naměřili patnáct sáhů. ²⁹Báli se, abychom nenajeli na nějaká skaliska, a proto spustili ze zádi čtyři kotvy; toužebně čekali, až se rozední. ³⁰Když se lodníci pokoušeli utéci z lodi a spustili záchranný člun na hladinu pod záminkou, že chtějí spustit kotvy také z přídi, ³¹řekl Pavel důstojníkovi a vojákům: „Nezůstanou-li oni na lodi, nemáte ani vy naději na záchranu.“ ³²Tu vojáci přesekli lana u člunu a nechali ho uplavat. ³³Než se začalo rozednívat, vybízel Pavel všechny, aby pojedli. Pravidl: „Už čtrnáct dní čekáte na záchranu, nic nejíte a jste o hladu.“ ³⁴Proto vás vybízím, abyste pojedli. Je to potřebí k vaší záchraně. Neboť nikdo z vás nepřijde ani o vlas na hlavě.“ ³⁵Když to řekl, vzal chléb, vzdal přede všemi díky Bohu, lámal jej a začal jíst. ³⁶Všichni nabyli dobré mysli a přijali pokrm. ³⁷Bylo nás na lodi celkem dvě stě sedmdesát šest. ³⁸Když se nasytili, vyhazovali obilí do moře, aby lodi odlehčili. ³⁹Když však nastal den, nemohli poznat, která země je před nimi. Viděli jen nějaký záliv s plochým pobřežím a rozhodli se, že u něho s lodí přistanou, bude-li to možné. ⁴⁰Odešli kotvy a nechali je v moři a zároveň rozvázali provazy u kormidel. Pak nastavili přední plachtu větru a udržovali loď ve směru k břehu. ⁴¹Najeli však na mělčinu a uvázli s lodí. Příklad se zabořila a nemohla se pohnout a zád se bortila pod náporom vlnobítí. ⁴²Vojáci chtěli vězně zabít, aby některý neutekl, až doplave na břeh. ⁴³Ale důstojník chtěl zachránit Pavla, a proto jim v jejich úmyslu zabránil. Pak dal rozkaz, aby ti, kdo umějí plavat, první skočili do vody a plavali k zemi ⁴⁴a ostatní aby se zachránili na prknech nebo troskách lodi. Tak se všichni dostali na břeh živí a zdrávi.“

Sk 28:1-16 „¹Když jsme se zachránili, dověděli jsme se, že se ten ostrov jmenuje Malta. ²Domorodci se k nám zachovali neobyčejně laskavě. Zapálili hranici dříví a všechny nás k ní pozvali, protože začalo pršet a bylo zima. ³Když Pavel nasbíral náruč chrástí a přiložil na oheň, zakousla se mu do ruky zmije, která prchala před žárem. ⁴Jakmile domorodci uviděli, že mu visí na ruce had, říkali si mezi sebou: „Ten člověk je určitě vrah. I když se zachránil z moře, bohyně odplaty nedovolila, aby zůstal na živu.“ ⁵Ale Pavel setřásl hada do ohně a nic zlého se mu nestalo. ⁶Oni čekali, že oteče nebo že najednou padne mrtev. Když to však dlouho trvalo a viděli, že se s ním nic neděje, začali naopak říkat, že je to nějaký bůh. ⁷Blízko toho místa měl své statky správce ostrova Publius. Ten nás přijal a tři dni se o nás laskavě staral jako o své hosty. ⁸Publiův otec ležel s horečkou a úplavicí. Pavel přišel k němu, pomodlil se, vložil na něj ruce a uzdravil ho. ⁹A potom začali přicházet i jiní nemocní z ostrova a Pavel je uzdravoval. ¹⁰Štědře nás obdarovali, a když jsme měli odjíždět, přinesli nám, co jsme potřebovali na cestu. ¹¹Po třech měsících jsme vypluli na alexandrijské lodi, která přezimovala na ostrově a měla jako znak Blížence. ¹²Dopluli jsme do Syrakus a zůstali tam tři dny. ¹³Odtud jsme pluli podél pobřeží a dorazili do Regia. Na druhý den začal vát jižní vítr, a tak jsme už za dva dny dokončili plavbu v Puteolech. ¹⁴Tam jsme se setkali s bratřími a ti nás prosili, abychom u nich zůstali sedm dní. ¹⁵Odtud jsme šli do Říma. Tamější bratři dostali o nás zprávu a přišli nám naproti až ke Třem hospodám, někteří pak až k Appiovu tržišti. Když je Pavel spatřil, vzdal díky Bohu a nabyl odvahy. ¹⁶Když jsme přišli do Říma, dostal Pavel dovození, že může bydlet v soukromém bytě s vojákem, který ho bude hlídat.“

Sk 24:27 „Po dvou letech se stal jeho nástupcem Porcius Festus. Ale Félix zanechal Pavla ve vazbě, protože se chtěl zavděčit Židům.“

PO 24. září – Ztroskotání

Sk 27:33-36 „³³Než se začalo rozednívat, vybízel Pavel všechny, aby pojedli. Pravidl: „Už čtrnáct dní čekáte na záchranu, nic nejíte a jste o hladu.“ ³⁴Proto vás vybízím, abyste pojedli. Je to potřebí k vaší záchraně. Neboť nikdo z vás nepřijde ani o vlas na hlavě.“ ³⁵Když to řekl, vzal chléb, vzdal přede všemi díky Bohu, lámal jej a začal jíst. ³⁶Všichni nabyli dobré mysli a přijali pokrm.“

ÚT 25. září – Na Maltě

Sk 28:3-6 „³Když Pavel nasbíral náruč chrastí a přiložil na oheň, zakousla se mu do ruky zmije, která prchala před žárem. ⁴Jakmile domorodci uviděli, že mu visí na ruce had, říkali si mezi sebou: „Ten člověk je určitě vrah. I když se zachránil z moře, bohyně odplaty nedovolila, aby zůstal na živu.“ ⁵Ale Pavel setřásl hada do ohně a nic zlého se mu nestalo. ⁶Oni čekali, že oteče nebo že najednou padne mrtev. Když to však dlouho trvalo a viděli, že se s ním nic neděje, začali naopak říkat, že je to nějaký bůh.“

Sk 28:1.2.7-11 „¹Když jsme se zachránili, dověděli jsme se, že se ten ostrov jmenuje Malta. ²Domorodci se k nám zachovali neobyčejně laskavě. Zapálili hranici dříví a všechny nás k ní pozvali, protože začalo pršet a bylo zima. ... ⁷Blízko toho místa měl své statky správce ostrova Publius. Ten nás přijal a tři dni se o nás laskavě staral jako o své hosty. ⁸Publiův otec ležel s horečkou a úplavicí. Pavel přišel k němu, pomodil se, vložil na něj ruce a uzdravil ho. ⁹A potom začali přicházet i jiní nemocní z ostrova a Pavel je uzdravoval. ¹⁰Štědře nás obdarovali, a když jsme měli odjít, přinesli nám, co jsme potřebovali na cestu. ¹¹Po třech měsících jsme vypluli na alexandrijské lodi, která přezimovala na ostrově a měla jako znak Bližence.“

Sk 14:8-18 „⁸V Lystře žil jeden člověk, který měl ochrnuté nohy; byl chromý od narození a nikdy nechodil. ⁹Ten poslouchal Pavlovo kázání. Pavel se na něho upřeně podíval, a když viděl, že věří v Boží pomoc, ¹⁰řekl mocným hlasem: „Postav se zpříma na nohy!“ A on vyskočil a chodil. ¹¹Když zástupy viděly, co Pavel učinil, provolávaly lykaonsky: „To k nám sestoupili bohové v lidské podobě!“ ¹²Barnabášovi začali říkat Zeus, Pavlovi pak Hermes, poněvadž to byl především on, kdo mluvil. ¹³Dokonce kněz Diova chrámu před hradbami dal přivést k bráně ověncené býky a chtěl je s lidmi apoštolům obětovat. ¹⁴Když se to Barnabáš a Pavel doslechli, roztrhli svůj oděv, vběhli do zástupu mezi lidi ¹⁵a volali: „Co to děláte? Vždyť i my jsme smrtelní lidé jako vy. Zvěstujeme vám, abyste se od těchto marných věcí obrátili k živému Bohu, který učinil nebe, zemi, moře a všechno, co je v nich. ¹⁶Tento Bůh sice v minulosti nechával pohanské národy žít, jak chtěly, ¹⁷avšak nepřestal dosvědčovat sám sebe tím, že jim prokazoval dobro: dával vám z nebe dešť i úrodu v pravý čas, sytil vás pokrmem a naplňoval radostí.“ ¹⁸Takovou řečí se jim jen s námahou podařilo zadržet zástupy, aby jim nezačaly obětovat.

Sk 19:11.12 „¹¹Bůh konal skrze Pavla neobvyklé mocné činy. ¹²Lidé dokonce odnášeli k nemocným šátky a zástěry, kterých se dotkl, a zlí duchové je opouštěli.“

Sk 20:9-12.35 „⁹Nějaký mladík jménem Eutychos seděl na okně, a protože Pavel mluvil dlouho, přemáhal ho spánek. Usnul a spadl z třetího poschodí, a když ho zvedli, byl mrtvý. ¹⁰Pavel sešel dolů, sklonil se nad ním, objal ho a řekl: „Upokojte se, je v něm život.“ ¹¹Pak se vrátil nahoru, lámal a jedl chléb, dlouho do rána s nimi rozmlouval a potom odešel. ¹²Chlapce přivedli živého a to je velice povzbudilo. ... ³⁵Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: „Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.““

Tt 3:14 „Ať se učí i naši lidé vynikat v dobrých skutcích, kde je jich naléhavě potřebí, aby nebyli neužiteční.“

Ř 1:18-20 „¹⁸Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu. ¹⁹Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. ²⁰Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.“

ST 26. září– Pavel nakonec v Římě

Sk 28:17-20 „¹⁷Po třech dnech pozval k sobě významné Židy, a když se shromáždili, řekl jim: „Bratří, já jsem už v Jeruzalémě byl vydán jako vězeň do moci Římanů, ačkoliv jsem neudělal nic proti židovskému národu ani proti obyčejům našich předků. ¹⁸Římané mě vyslyšeli a chtěli mě osvobodit, protože nejsem vinen ničím, zač bych zasluhoval smrt. ¹⁹Avšak Židé se proti tomu postavili, a tak mi nezbylo než odvolat se k císaři; ale ne proto, že bych chtěl žalovat na svůj národ. ²⁰Z toho důvodu jsem vás pozval, abych vás mohl spatřit a mluvit s vámi. Vždyť jsem v těchto okovech pro to, v co Izrael doufá.““

Ř 16:3-16 „³Pozdravujte Prisku a Akvilu, mé spolupracovnice v díle Krista Ježíše, ⁴kteří pro mne nasadili život; jsem jim zavázán vděčností nejen já sám, ale i všechny církve z pohanských národů. ⁵Pozdravujte také shromáždění v jejich domě. Pozdravujte Epaineta, mně velmi drahého, který se jako první v provincii Asii oddal Kristu. ⁶Pozdravujte Marii – tolik se pro vás napracovala! ⁷Pozdravujte Andronika a Junia, původem židy jako já a kdysi spoluvězně, apoštoly, kteří se těší zvláštní vážnosti a uvěřili v Krista dříve než já. ⁸Pozdravujte Ampliata, kterého miluji v Pánu. ⁹Pozdravujte Urbana, mého spolupracovníka v díle Kristově, a Stachya, mně velmi drahého. ¹⁰Pozdravujte Apella, osvědčeného v Kristu. Pozdravujte ty, kteří jsou z domu Aristobulova. ¹¹Pozdravujte mého krajana Herodiona. Pozdravujte ty z domu Narcisova, kteří se oddali Pánu.“

¹²Pozdravujte Tryfainu a Tryfósu, které pracují v díle Páně. Pozdravujte Persidu, mně velmi drahou; horlivě pracovala v díle Páně. ¹³Pozdravujte Rufa, vyvoleného v Pánu, a jeho matku, která i mně byla matkou. ¹⁴Pozdravujte Asynkrita, Flegonta, Herma, Patrobia, Hermia i bratry, kteří jsou s nimi. ¹⁵Pozdravujte Filologa a Julii, Nerea a jeho sestru, Olympia a všechny věřící, kteří jsou s nimi. ¹⁶Pozdravte jedni druhé svatým políbením. Pozdravují vás všechny církve Kristovy.“
Sk 25:26.27 „²⁶Nemám však nic určitého, co bych o něm císaři napsal. Proto jsem ho dal předvést před vás a zvláště před tebe, králi Agrippa, abyste ho vyslechli a já se dověděl, co mám napsat. ²⁷Zdá se mi totiž nerozumné poslat vězně a neuvést zároveň obvinění vznesená proti němu.““

Sk 26:31.32 „³¹Když odcházeli, hovořili mezi sebou: „Tento člověk nedělá nic, za co by zasluhoval smrt nebo vězení.“
³²A Agrippa řekl Festovi: „Mohl být osvobozen, kdyby se nebyl odvolal k císaři.““

Sk 28:21.22.30 „²¹Oni mu odpověděli: „My jsme nedostali z Judska žádný dopis, ani nikdo z bratří nepřinesl o tobě žádnou zprávu, ani o tobě nikdo nemluvil nic špatného. ²²Ale rádi bychom slyšeli, jaké je tvé smýšlení, neboť je nám známo, že všude jsou proti této sektě.“ ... ³⁰Pavel zůstal celé dva roky v najatém bytě a přijímal všechny, kdo za ním přišli.“

Sk 23:6 „Protože Pavel věděl, že jedna část rady patří k saduceům a druhá k farizeům, zvolal: „Bratři, já jsem farizeus, syn farizeův. Jsem souzen pro naději ve zmrtvýchvstání.““

Sk 24:15 „A tak jako oni mám naději v Bohu, že jednou spravedliví i nespravedliví vstanou k soudu.“

Sk 26:6-8 „⁶Nyní stojím před soudem, protože trvám na zaslíbení, které dal Bůh našim otcům. ⁷Dvanáct kmenů našeho národa doufá, že tohoto zaslíbení dosáhne, a slouží horlivě Bohu dnem i nocí. Pro tuto naději jsem, králi, obžalován od Židů. ⁸Což se vám zdá neuvěřitelné, že Bůh křtí mrtvé?“

ČT 27. září – Vítězství evangelia

Sk 28:30.31 „³⁰Pavel zůstal celé dva roky v najatém bytě a přijímal všechny, kdo za ním přišli, ³¹zvěstoval Boží království a učil všemu o Pánu Ježíši Kristu bez bázně a bez překážek.“

Sk 28:23-29 „²³Uřídili mu den a přišli k němu ve velkém počtu. Od rána do večera k nim hovořil a vydával svědectví o Božím království. Přesvědčoval je o Ježíšovi důkazy z Mojžíšova zákona i z proroků. ²⁴Jedni se jimi dali přesvědčit, druhí nechtěli uvěřit. ⁵Když odcházeli, rozdělení mezi sebou, řekl jim Pavel jen toto: „Duch svatý dobře pověděl vašim předkům ústy proroka Izaiáše: ²⁶„Jdi k tomuto lidu a řekni mu: Budete stále poslouchat, a nepochopíte, ustavičně budete hledět, a neuvídit. ²⁷Neboť srdce tohoto lidu otupělo, ušima nedoslýchají a oči zavřeli, takže očima neuvídí a ušima neuslyší, srdcem nepochopí a neobrátil se – a já je neuzdravím.““ ²⁸„Vězte,“ dodal Pavel, „že tato Boží spása byla poslána pohanům. A oni ji přijmou.“ ²⁹Když to Pavel řekl, Židé odešli a velmi se mezi sebou přeli.“

Iz 6:9.10 „⁹Odpověděl: „Jdi a řekni tomuto lidu: „Poslouchajte a poslouchajte, nic nepochopíte, dříve se, dříve, nic nepoznáte.“ ¹⁰Srdce toho lidu obal tukem, zacpí mu uši, zalep mu oči, aby očima neviděl, ušima neslyšel, srdcem nepochopil, neobrátil se a nebyl uzdraven.““

Sk 13:46.47 „⁴⁶Ale Pavel a Barnabáš směle prohlásili: „Vám židům mělo být slovo Boží zvěstováno nejprve. Protože je odmítáte, a tak sami sebe odsuzujete k ztrátě věčného života, obracíme se k pohanům. ⁴⁷Vždyť Pán nám přikázal: „Ustanovil jsem tě, abys byl světlem pohanům a nesl spásu až na sám konec země.““

Sk 18:6 „Židé se však proti Pavlovi postavili a rouhali se. Proto setřásl prach ze svého roucha a řekl: „Vy sami jste odpovědni za svou záhubu. Já jsem vůči vám bez viny a od této chvíle se obrátím k pohanům.““

2Tm 4:6-8 „⁶Neboť já již budu obětován, přišel čas mého odchodu. ⁷Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. ⁸Nyní je pro mne připraven vavříň spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod.“

Sk 1:8 „Ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“

Mt 24:14 „A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.“

PÁ 28. září – Podněty k zamyšlení

„Kristus pověřil církev svatým úkolem. Každý její člen by měl být nástrojem, jehož prostřednictvím by Bůh mohl předávat světu poklady své milosti a nevyzpytatelné Kristovo bohatství. Ze všeho nejvíce touží Spasitel po pomocnících, kteří by představili světu jeho Ducha a povahu. A svět ze všeho nejvíce potřebuje, aby lidé projevovali Spasitelovu lásku. Celé nebe čeká na muže a ženy, skrze které by Bůh mohl zjevit moc křesťanství.“ (AA 600; PNL 345)

„Bůh již dlouho čeká, až celou církev ovládne duch služby, až pro něj každý bude pracovat podle svých schopností. Až členové Boží církve dokončí zvěstování evangelia na bílých místech doma i v zahraničí, splní úkol, jímž byli pověřeni. Brzy nato bude celý svět varován a Pán Ježíš se vrátí na tuto zemi v moci a velké slávě.“ (AA 111; PNL 63)

Otázky k rozhovoru

1. Jakým způsobem Lukáš vykresluje Pavlovu víru během jeho putování do Říma? Jak tato víra ovlivnila lidi, se kterými Pavel přišel do styku?

2. Navzdory všemu, čím Pavel prošel, se nikdy nevzdal ani své víry, ani svého poslání. V Římě pokračoval ve zvěstování i navzdory své omezené svobodě. Co bychom měli udělat, když jsme v pokušení vzdát se hlásání evangelia?

3. Přečtěte si text Ř 1,14.15. Proč se Pavel cítil jako dlužník vůči pohanům a byl připraven kázat evangelium i v Římě? V jakém smyslu jsme i my dnes dlužníky? Uvažujte i o následujícím citátu: „Záchrana duší by měla být životním dílem každého, kdo vyznává Krista. Jsme dlužníky světu, neboť jsme od Boha dostali dar milosti, osvítilo nás světlo poznání a objevili jsme krásu a moc pravdy.“ (4T 53)

Ř 1:14.15 „¹⁴Cítím se totiž dlužníkem Řeků i barbarů, vzdělaných i nevzdělaných. ¹⁵Odtud moje touha zvěstovat evangelium i vám, kteří jste v Římě.“

4. Znovu si přečtěte verše proroka Izajáše (Iz 6,9.10), které Pavel použil ve svém svědectví Židům v Římě. Jak se tyto myšlenky mohou týkat nás? Ano, dostali jsme velké poznání pravdy, ale pokud se vůči ní zatvrdíme – ať už vůči celé, nebo části, která je v rozporu s našimi touhami – hrozí nám duchovní nebezpečí. Jaké? Co můžeme udělat pro to, abychom žili v souladu s poselstvím evangelia?

